

22 JANUARI 2017 – DERDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JESAJA 8 23b — 9, 3

In vroeger tijd is er oneer gebracht over het land Zebulon en over het land Naftali, maar in de toekomst wordt er eer gebracht over de zeeweg en de overkant van de Jordaan, en over het gewest van de heidenen.

Het volk dat in het donker wandelt, ziet een groot licht; een licht straalt over hen die wonen in het land van doodse duisternis. Gij hebt hun blijdschap vermeerderd, hun vreugde vergroot. Voor uw aanschijn zijn zij vol vreugde, een vreugde als die om de oogst, als die van mensen, die jubelen bij het verdelen van de buit.

Want het juk dat zwaar op het volk drukte, de stang op hun schouders en de stok van hun drijvers: Gij hebt ze stukgebroken als op de dagen van Midjan.

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE KORINTIERS

1, 10-13.17

Broeders en zusters,

Ik bezweer u bij de naam van onze Heer Jezus Christus: weest allen eensgezind, laat er geen verdeeldheid onder u zijn; weest volkomen één van zin en één van gevoelen.

Er is mij namelijk door de huisgenoten van Cloë over u verteld, broeders en zusters, dat er onenigheid onder u heerst. Ieder van u schijnt zijn eigen leus te hebben: „Ik ben van Paulus”, „Ik van Apollos”, „Ik van Kefas”, „Ik van Christus.” Is Christus dan in stukken verdeeld? Is Paulus voor u gekruisigd? Of zijt gij gedoopt in de naam van Paulus?

Christus heeft mij niet gezond om te dopen. Hij heeft mij gezond om het evangelie te verkondigen, en dat niet met fraaie en geleerde woorden; anders zou het kruis van Christus zijn kracht verliezen.

EVANGELIE

MATTEÛS 4, 12-23

Toen Jezus vernam dat Johannes was gevangengenomen, week Hij uit naar Galilea. Met voorbijgaan echter van Nazaret vestigde Hij zich in Kafarnaüm aan de oever van het meer, in het grensgebied van Zebulon en Naftali, opdat in vervulling zou gaan het woord van de profeet Jesaja:

„Land van Zebulon, land van Naftali, liggend aan de zee, Overjordanië: Galilea van de heidenen! Het volk dat in de duisternis zat, heeft een groot licht aanschouwd; en over hen die in het land van duisternis gezeten waren, over hen is een licht opgegaan.”

Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: „Bekeert u, want het Rijk der hemelen is nabij.”

Eens toen Hij zich bij het meer van Galilea ophield, zag Hij twee broers, Simon die Petrus wordt genoemd en diens broer Andreas. Zij waren bezig het net uit te werpen in het meer; het waren namelijk vissers. Hij sprak tot hen: „Komt, volgt Mij; Ik zal u vissers van mensen maken.” Terstond lieten zij hun netten in de steek en volgden Hem. Iets verder zag Hij nog twee broers, Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en diens broer Johannes; met hun vader Zebedeüs waren zij in de boot de netten aan het klaarmaken. Hij riep hen, en onmiddellijk lieten zij de boot en hun vader achter en volgden Hem. Jezus trok rond door geheel Galilea, terwijl Hij als leeraar optrad in de synagogen, de Blijde Boodschap verkondigde van het Koninkrijk en alle ziekten en kwalen onder het volk genas.

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN A-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Zeebaken

EVANGELIE • Johannes de Doper zit in de gevangenis (zie Matteüs 11, 2). Jezus neemt het zekere voor het onzekere en trekt zich voorlopig terug in Galilea. Tegen de verwachting in vestigt Hij zich niet in Nazaret, het dorp waar hij als kleine jongen was aanbeland met zijn ouders na hun terugkeer uit Egypte (zie Matteüs 2, 19-23). Jezus gaat ergens aan zee wonen, in Kafarnaüm, midden in het gebied dat eertijds toegewezen werd aan de stamvaders en zonen van Jakob Zebulon en Naftali. Voor Matteüs is het duidelijk, die uitwijking brengt Jezus precies waar Hij zijn moet, in het Galilea van de heidenen. Jezus ging niet op de loop. Neen, door een kronkel van de voorzienigheid vervult Hij overnieuw wat de profeet Jesaja lang geleden zei. De stad aan zee is op die wijze geen schuiloord, maar een Schriftplaats. Zodoende is Jezus van Nazaret geen angsthaas, maar wel degelijk degene die door Johannes de Doper aangekondigd was. Hij is de Messias.

Dat woord van de profeet Jesaja – dat Matteüs wat naar zijn schrijvershand zet – verwijst naar een volk dat in duisternis verkeert. In de tijd van Jezus was dat inderdaad toepasbaar op Galilea. Het land was niet enkel sociaal en economisch een achtergebleven gebied, het was ook religieus een woestenijs. Wat ooit deel uitmaakte van het noordelijke deel van het glorieus Israël wordt nu vooral bewoond door niet-joden of heidenen. Voor de schaarse joodse bevolking is dat goede grond om uit te kijken naar een Messias. Als Jezus juist in dat gebied begin maakt aan de verkondiging van het koninkrijk van de hemel, gaat er voor de bewoners van het land een groot licht op. Heel snel werpt zijn optreden als verkondiger vruchten af. Elke keer Jezus onderricht in een van hun synagogen, dringt zijn faam verder door in alle hoeken van het land (zie Matteüs 4, 24).

De Messias als een lichtbaken. Is het verwonderlijk dat zijn eerste leerlingen zeemenzen zijn? Vier vissers vervoegen Hem: het dubbele broederpaar Petrus en Andreas en Jakobus en Johannes. Zij laten hun beroepsbezigheden voor wat ze zijn en volgen Jezus. Ze worden geroepen als mensenvissers. Het sleutelwoord van hun roeping is het Koninkrijk van de hemel. De verkondiging ervan als evangelie of goede boodschap staat centraal. Die wordt omkranst door onderricht zowel als door genezing. Voor Matteüs is dat evenwicht vitaal. Het onderricht van Jezus bestaat erin dat Hij een weg toont die leven brengt. De genezingen maken de weg vrij zodat ze ook werkelijk begaanbaar wordt. Verkondiging en evangelisatie brengen maar mensen bij God in de mate dat ze daaraan beantwoordt: wegen tonen en begaanbaar maken.

Vanuit die instelling zal Jezus zijn leerlingen als apostelen uitzenden, waarbij Hij hun allereerst de macht geeft om te genezen. Voor hen staat de genezende kracht van de verkondiging voorop (zie Matteüs 10, 1-4). De bekwaamheid om te onderrichten komt nadien. Voor hedendaagse mensenvissers is ook dat wezenlijk. De vraag is dan niet: wie moet aan verkondiging doen of waaruit moet die bestaan, maar wel in welke mate werkt onze verkondiging genezend?

EERSTE LEZING • Het Jesajacitaat van Matteüs brengt ons terug tot in de tijd van het koninkrijk Juda. Het Noordrijk Israël – waar het land Zebulon en Naftali deel van uitmaakten – was intussen van de kaart geveegd. De profeet verwacht desondanks dat er voor hen licht en glorie zal komen in een latere tijd. De weg via de zee en het land ligt open tot aan de overzijde van de Jordaan.

LEZING UIT PAULUS • In Korinte kwam er een cultus van personen op gang. Ieder heeft er zijn eigen favoriet. De een is van Paulus of Apollos – een bevlogen medewerker die veel bijval oogstte door zijn welsprekendheid en kennis van de Joodse Schriften (zie Handelingen 18, 24) – de ander is van Kefas (Petrus) of Christus. Voor Paulus lijkt het alsof Christus in stukken wordt gedeeld. De Korintiërs dienen goed voor ogen te houden dat het Christus is die voor hen gekruisigd werd. Tot Hem moeten ze zich keren en tot niemand anders. Elke personencultus leidt slechts af van de kwintessens van de vreugde van het evangelie en van de kracht van het kruis.

• De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
• Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be